

יחזקאל פרק ד' - מעשים סימליים

סיכום שיעור שהועבר בישיבת מרכז הרב (כנראה מאת הרב ישעיהו הדרי)

(הסיכום נכתב ע"י הרב אורי דסברג, ונערך ע"י בראון דסברג)

- (א) ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים:
(ב) ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סלה ונתתה עליה מחנות ושים עליה פרים סביב:
(ג) ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה את פניה אליה והייתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל:
(ד) ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם:
(ה) ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל:
(ו) וכלית את אלה ושכבת על צדך הימני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך:
(ז) ואל מצור ירושלים תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה:
(ח) והנה נתתי עליך עבوتים ולא תהפך מצדך אל צדך עד פלותך מי מצורך:
(ט) ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו:
(י) ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו:
(יא) ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה:
(יב) ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם:
(יג) ויאמר ה' ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם:
(יד) ואמר אהה אדני ה' הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול:
(טו) ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפיעי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם:
(טז) ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו:
(יז) למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם:

מחיצת הברזל בפסוק ג' היא אינה המצור שהרי המצור כבר הוזכר, זהו מחיצת הברזל בין ישראל ובין אביהם שבשמים. אין קשר ואין תקנה כרוח הספר כולו.

המעשים הסמליים של הנביא

לפי האברבנאל בריש הושע המקרים ארעו באמת, ומחמת הוראת שעה מותר לנביא לעורר איסורים כמו אשת הזנונים של ישעיהו, ותגלחת בתער של יחזקאל. ועיין ברמב"ם מורה נבוכים ב', מ"ו שאומר שמעשים סמליים לא נעשו במציאות אלא נשארו בגדר דבורים בלבד, משום שלא יתכן שהקב"ה יתן לנביאיו לעשות מעשים שגועוניים. ועיין אברבנאל ריש הושע.

כל מעשה חורג מגדר הנורמה נקרא שגעון וקוראים לו ההמון שגעון ואף על פי כן היו השרים מוכנים למרוד עפ"י הוראת נער נביא שנקרא על ידם נבואה. ורואים בית אב לבעיית המעשים הסמליים במשנה "וכי ידיו של משה שוברות מלחמה וכו'". המעשים הסמליים קושרים את האדם לעולמות עליונים. והקשר נראה ע"י מעשים.

קבוצת הפרקים א-ח מחולקים כך:

א-ג: המרכבה הראשונה, אכילת המגילה, המראה השני על נהר כבר.

ד-ח: סדרת מעשים "אילמים" ללא תגובת העם, ורק ככל שמתקרבים לחורבן, הפה נפתח יותר ויותר. הנבואה להרי ישראל. העם בא לבקש נבואה.